

ציל אשתו פרשת בהעלותך

בפרשה זו עולות לפנינו דמיוניתיהן המיוחדות של האחים הקדושים, משה, אהרן ומרים בני עמרם.

הפרשה מתחילה באהרן הכהן, שזוכה להדליק את המנוחה. "ויעש כן אהרן - להגיד שבחו של אהרן של א שנה": אומר המלבי"ם, שבפרשת בראשית, בכל מה שנבאר נאמר "ויהי כן", ורק בבריאה של האור נאמר "ויהי אור" ול א נאמר "כן", ואמרו על כך חכמינו, לפי שהאור הנבאר נגנז, מאחר של א היה העולם ראוי לו, ובמקומו נתהווה אור אחר, קטן ושונה מכפי שנבאר. אהרן הכהן, בהדליקו את המנוחה, תקן את העולם והחזיר לו את האור הראשון שנגנז, ונמצא שהוא החזיר את ה"כן", שעשה את האור כפי שנבאר מלכתחלה בלי השנוי שחל בו אחר כך, והיינו "של א שנה".

בהמשך הפרשה, אנו לומדים על ענותנותו המיוחדת של משה רבינו ע"ה. "האיש משה ענו מכל האדם". זכה משה להיות "איש", אדון ואב לכל הנביאים, משום ענותנותו, שהיה רואה את כל אחד במדרגה יותר גבוהה הימנו, על כן היה הוא גבוה מן הכ"ל... (בינה לעיתים).

באו אלדד ומידד והתנבאו במחנה שמשה רבנו מת, ויהושע מכניס את העם לארץ. יהושע הציע: "אדוני משה, כלאם", ואילו משה רבנו אומר: "המקנא אתה לי? ומי יתן כל עם ד' נביאים". דרגה גבוהה זו של משה רבנו, שאינו מקפיד על אלו שמתנבאים על מותו! אלא אדרבה, הוא מברך את כל העם לזכות להיות נביאים. ובגלל ענותנותו זכה משה רבנו להיות אב לכל הנביאים, הקודמים לפניו והבאים אחריו.

ולסיום הפרשה, לומדים אנו על עונשה של מרים הנביאה, שדברה עם אהרן הכהן על אחיהם משה. והלא א מרים הייתה אחותו הגדולה של משה, והצילה אותו ממות כשהיה תינוק, ובודאי כל מטרתה הייתה לצרף! וכל עם ישראל חפה שבעה ימים עד שתאסף מרים ותרפא מצרעתה. ומפני מה חלק לה עם ישראל כבוד גדול בהמתנה זו? מפני שאף היא המתנה למשה בשעה שהיה ביאור.

ומדוע נענשה מרים בענש כה חמור על מעשה שפנתה הייתה לטובה? בגלל צדיקותה, שפידוע ד' מדקדק עם צדיקים כחוט השערה.

יהי רצון שגלמוד כלנו ממדותיהם התורניות של משה, אהרן ומרים הנביאים, ונזכה לראות בגאולה השלמה, אז יגיע כל עם ישראל לדרגת נבואה, במהרה בימינו אמן.

אתוך מעיניו של תורה

"אל מול פני המנורה יאירו" (פרק ח' פס' ב')

המנורה היתה עשויה: 7 קנים, 9 פרחים, 11 כפתורים, 22 גביעים, ובנוגע לגובהה יש פלוגתא (מחלוקת) אם היה זה של 17 או 18 טפחים. המספרים הללו מרמזים על הפסוקים הראשונים של חמישה חומשי תורה. בפסוק הראשון של ספר בראשית ישנן 7 מילים, כנגד שבעת הקנים. בפסוק הראשון של ספר שמות ישנן 11 מילים, כנגד 11 הכפתורים. בפסוק הראשון של ספר ויקרא ישנן תשע מילים, כנגד תשעת הפרחים. בפסוק הראשון של ספר דברים ישנן 22 מילים, כנגד 22 הגביעים. ובפסוק הראשון של ספר במדבר ישנן 17 מילים, כנגד 17 הטפחים של גובה המנורה.

זוהי הכוונה שבמדרש: "פתח דבריך יאיר" - תחילתם של חמישה חומשי תורה מרמזת כנגד מספרי המנורה. אולם יפים הדברים רק למאן דאמר י"ז טפחים היו גובהה של מנורה... (דברי נועם מהגר"ש משעפיטאווקי ז"ל)

ובאתו נא. אמצא מענין הפילוסוף אוקיות

אם נחפש בספר בראשית את אות "ת" הראשונה, וממנה מדלגים 49 אותיות כל פעם, מקבלים את המילה "תורה". כנ"ל בספר שמות. בספר במדבר, אם מחפשים את אות "ה" הראשונה, וממנה מדלגים 49 אותיות אחורה, מקבלים את המילה "הרות" (תורה בהיפוך אותיות).

וכנ"ל בספר דברים. ומה בספר ויקרא? שם, אם נתחיל מאות י' הראשונה, ונדלג בכל פעם 7 אותיות, נגיע ל: שם ה'. גם כאן, חמישה חומשי תורה יוצרים מבנה סימטרי, וספר ויקרא באמצע, בדומה לאופן שבו הנרות במנורה היו מופנים לכיוון הנר האמצעי.

פירת האקצט

המנורה: ציור מאת אהובה קליין - כל הזכויות שמורות

הדלקת הנרות במקדש היא מצווה שהתקיימה בבית המקדש בנרות של מנורת שבעת הקנים בבוקר ובערב, כאשר בבוקר בעיקר הוטבו הנרות והוכנו להדלקה. מטרת הדלקת הנרות לא הייתה למטרת תאורה, אלא כעדות לכך שהשכינה שורה בישראל. טעם נוסף המוזכר בספר החינוך הוא לפאר ולכבד את בית המקדש.

פירת הפלטה

החפץ חיים, פתיחה, עשין. (מצוות עשה)

המרגל בחברו... עובר על ידי זה על מצות עשה (דברים כ"ד ט')

"זכור את אשר עשה ד' אליך למרים בדרך" וגו',

שהזכירו התורה בזה, שזכור בפה תמיד העונש הגדול, אשר עשה ד' יתברך לצדקת מרים הנביאה.

*שלא דיברה אלא באחיה אשר אהבתה כנפשה, וגידלתה על ברכיה, וסיכנה עצמה להצילו מן הים,

*והיא לא דיברה בגנותו אלא מה שהשותה אותו לשאר נביאים,

*ולא דיברה בפניו שיבוש ולא בפני רבים, רק בינה לבין אחיה הקדוש בצניעה,

*והוא לא הקפיד על כל הדברים האלו שנאמר (במדבר י"ב ג') "והאיש משה ענו מאד".

ואף על פי כן לא הועילו כל מעשיה הטובים ונענשה בצרעת על זה,

קל וחומר לשאר בני אדם הטפשים, המרבים לדבר גדולות ונפלאות על חבריהם, שבודאי יענשו על זה מאוד.

תפוזיות ארפסה אמצאי סבת

בתפזורת הבאה מסתתרים 10 מושגים הקשורים לפרשה. הבה נמצא אותם!

א	ת	מ	פ	נ	ש	ו	ה	י
א	ע	ט	ס	ש	ם	י	ח	ר
ל	ע	פ	ח	י	ס	כ	ד	ג
ד	נ	כ	ש	מ	ח	מ	ה	ב
ד	נ	ב	נ	נ	ה	ר	ו	מ
מ	ב	ד	י	ר	ק	י	צ	ק
י	ל	ו	ש	ז	צ	מ	ו	ש
ד	ג	ל	ב	ה	ז	ת	ע	ה
ד	י	ח	ו	ה	ה	ש	ת	א
ו	ח	ו	ד	ד	ג	ע	ז	כ

סיפור ארבעה - מוסר ארצות באמצע הצדק ולא אסמוס לשון הרע

פעם נסע החפץ חיים בעגלה עם סוחרים בהמות וסוסים. בכל הדרך שוחחו הסוחרים על שוורים, פרות, סוסים וכדו'. ר' ישראל מאיר ישב שקוע במחשבותיו ולא שם לבו לשיחותיהם. פתאום העלה אחר האנשים שיחה על סוחרים אחרים והתחיל ללעוג עליהם. ר' ישראל מאיר כאילו הקיץ משנתו, והעיר להם בנחת: "אחים! עד כה עסקתם בשיחה נאה על הסוסים והשוורים הנוגעת לפרנסתכם, אבל למה עברתם לשוחח בעסקי הבריות? הרי יש בזה עבירות חמורות של לשון הרע ורכילות". שכניו בעגלה, שהיו אנשים פשוטים, חשבו אותו להלך או ל"משולח" והגיבו בדברי לעג ובזע על אשר הוא מתערב בענייניהם ומטיף להם דברי תוכחה. ר' ישראל מאיר לא השיב לגידוניהם והיה נראה כאילו הוא נהנה מכך כיוון שהם הפסיקו בינתיים את שיחותיהם בעניני לשון הרע. לאחר שגמרו ללעוג לו, הם המשיכו לספר על חבריהם. החפץ חיים העיר להם שוב והתחנן לפניהם שידברו על סוסיהם ופרותיהם ולא על חבריהם. כשלא הועילו דבריו הוא ביקש מהעגלון שיוריד אותו מהעגלה. מוטב לו להשאיר באמצע הדרך מלשבת בחבורת לצים ולהקשיב לדברי לשון הרע ורכילות. (המאורות הגדולים)

מנון סוף מאת: אהובה קליין (c)

ישראל בני מלכים
בחולות מדבר מהלכים
לא בזיעת אפם יאכלו לחם
כי אם מאכל זך כגשם.

לחם אבירים
נבלע באיברים
טעם עליונים
מיני מעדנים.

על מגש הכסף יוגש
לא עשיר ולא רש
ה' צילו על-יד ימינו
לנצח-לא ייטוש עמו.

השיר נכתב בהשראת נושא ירידת המן במדבר-פרשת בעלולותך חומש במדבר.

סיפור ארבעה - החפץ חיים מוסר ארצות באמצע הצדק ולא אסמוס לשון הרע

באחת הכנסיות הגדולות של מפלגת "אגודת ישראל" בה ישב כנשיא כבוד, נשא אחד הצירים דברים בגנות הרב קוק זצ"ל, "החפץ חיים" הכירו והוקירו מאד. נדעזעו ה"חפץ חיים" כלו, קם משלחן הנשיאות והכריז: "פגעו בכבוד רבה של ירושלים, מרא דארעא ישראל!" עזב מיד את אולם הכנסים ולא הסכים עוד לטול חלק בוועידה ורק קבל באכסניתו את פני הבאים אליו.

כשבקשה גם המשלחת, של שבזמנו רדפה מאד את הרב קוק זצ"ל, לקבל את ברכתו, סרב להושיט להם ידו, "לאלה שמעליבים את רבה של ירושלים וארץ ישראל כלה, אינני נותן שלום".

מספרי החפץ חיים

- **חפץ חיים, שמירת הלשון, זכור למרים** ועוד ספרים על איסור לשון הרע
- **משנה ברורה**, (ששה כרכים), פירוש על החלק הראשון של השולחן ערוך. ספרו זה נפוץ במהירות ומקובל כיום אצל רוב שומרי ההלכה.
- **מחנה ישראל**, העוסק בדילמות של התנהגות חיילים יהודים בצבא הנכרי.
- **פירוש על התורה**.
- **אגרות החפץ חיים** (שני כרכים).
- **נדחי ישראל**, מענין חזרה בתשובה.
- **אהבת חסד**. דיני צדקה
- **תורת הבית**
- **שם עולם**, ספר מוסר על לימוד סדר קודשים.
- **ליקוטי הלכות** (שלושה כרכים), ספר הערוך כמו פירוש הרי"ף על גמרות שעליהם לא חיבר הרי"ף (סדר קודשים וזרעים בעיקר).

סיפור ארבעה: פרק ו'

תקציר הפרקים הקודמים:

משפחה ישראלית הגיעה לאי טסמניה בשליחות הסוכנות היהודית. ילדי המשפחה מצאו בבית את הספר "קצור שלחן ערוך", ובקשו מההורים ללמד מספר זה, והורים הקימו. עוד באותו היום לאחר ארוחת הערב, הזכירו הבנים להורים את הבטחתם. הלמוד היה לרצוני עד שהחלו לקיים מצות מעשיות בפועל. במשך הלמוד נתקלו במספר ענינים של אהצליחו לברר בכחות עצמם, והבנים נעמדו להתפלל לקדוש ברוך הוא שישלח להם רב.

בדייקן בשעה שהבנים התפללו, שלח הרבי מליובאוויטש מברק לשליח חב"ד באוסטרליה עם ההנחיה לנס'ע לטסמניה למשפחה הישראלית. השליח הגיע אל המשפחה למחרת בלילה השער, וסי'ע להם רבות. הוא הכשיר את המטבח בביתם, קבע מזוזות קשורות בכל פתח, קנה תפלין מהדרות, ומספר ספרי קדש לבית, ופטר להם את כל הבעיות בהם התחבטו בלמוד.

פרק אחרון

לאחר שהחל הבית להתנהל באורח חיים יהודי מלא, טסה המשפחה לארצות הברית, לראות במו עיניה את האיש שבזכותו נולדו מחדש הרבי מליובאוויטש זצוק"ל. הם נפגשו עם הרבי, התפעלו, ואף שוחחו עם הרבי זצוק"ל ב"חידות", וקבלו את ברכתו ואת הנחיותיו להמשיך הדרך.

נעבר מספר שנים של שליחות בטסמניה, עברה המשפחה לאוסטרליה, ונשארו שם לשליחות חדשה. אבי המשפחה הוא פרופסור בכיר באוניברסיטת מלבורן, וביתו פתוח בפני הסטודנטים היהודיים הרבים שלומדים שם, ומתקרבם ליהדות.

סוף הסיפור.

בע"ה בשבוע הבא סיפור חדש!

סיפור ארבעה - מוסר ארצות באמצע הצדק ולא אסמוס לשון הרע

עם עלותו ארצה, התגורר הצדיק הבבא סאלי בעיר יבנה. יום אחד ביקש להיכנס אצלו ראש כולל במקום, שהיה מזרעו של הגאון מוילנא. הבבא סאלי קיבלו בכבוד גדול. תוך כדי שיחתם, דיבר ראש הכולל בסגנון של ביטול כלפי הבעל שם טוב הקדוש.

כשמע הבבא סאלי את דברי הרב, נדעזע כל גופו. הוא מחה בו נימראות על הפגיעה בקודש הקודשים הבעל שם טוב.

כאשר יצא ראש הכולל מביתו, חזה הבבא סאלי שכולל האברכים שבראשו עומד אותו ראש כולל יסגר במהרה. ובנוסף אמר הבבא סאלי לאנשי ביתו "בעיר שכך מדברים על רבינו הבעל שם טוב זכותו תגן עלינו, אסור לדור בה".

עוד באותו יום ציוה הבבא סאלי לארוז כל חפציו ועבר לעיר אשקלון בה התגורר בנו רבי ברוך. לאחר פניות רבות של ערים שביקשו שכבוד הרב יסכים לגור בעירם, בחר הבבא סאלי להשתקע דוקא בעיר נתיבות שבנגב, שמעיר נידחת הפכה לעיר פורחת ומשגשת ומשכה המונים מבית ישראל.

ומה קרה לאותו הכולל? כבר למחרת, הוזעק ראש הכולל ללשכת מועצת העיר, שם דווח לו כי משרד הפנים מפסיק את ההקצבה לכולל - הכולל נסגר באותו היום.